

[Aksel Larsen.]

jeg have lov til at sige til hr. Hilmar Baunsgaard, at han er et godt menneske. Han vil afholde sig fra at stemme imod, fordi han dog ikke vil berøve finansministeren så mange penge. Det er pænt af hr. Hilmar Baunsgaard. Jeg tror, at selv om hr. Hilmar Baunsgaard stemte imod, ville udskrivningsloven alligevel blive vedtaget og finansministeren få sine penge.

(Kort bemærkning).

Niels Westerby: Ja, jeg bliver nødt til at bede om en kort bemærkning, fordi den højtærede tvillingestatsminister, hr. Aksel Larsen, var heroppe og gøre et par bemærkninger, hvor han pegede på, at OECD havde anbefalet merværdiafgiften. Hr. Aksel Larsen ved, hvis han var opmærksom på, hvad der blev sagt under anden behandling, at jeg sagde, at merværdiafgiften var en teknisk god afgiftsform; hr. Aksel Larsen ved, at jeg anerkender, at denne afgiftsform er rigtig i den europæiske udvikling. Men hr. Aksel Larsen ved jo også, at man må se merværdiafgiften i lyset af, hvad den skal bruges til, og der ligger hverken en finanspolitisk stramning eller en omlægning af beskatningen væk fra indkomster over til forbrug deri, og når hr. Aksel Larsen svinger sig op til at sige — nu må man jo ikke blive alt for beruset over, at man er blevet tvillingestatsminister — at der ikke er stillet noget som helst forslag fra anden side, så må jeg sige: jo, liberalt centrum har foreslået en virkelig omlægning af beskatningen væk fra indkomst til forbrug, en finanspolitisk stramning i forbindelse med indførelse af en merværdiafgift på 15 pct. Så tror jeg, vi kan blive fri for at få den slags indlæg fra hr. Aksel Larsens side.

Men jeg konstaterer af finansministerens indlæg i dag, at finansministeren er klar over, at inflationen går videre; finansministeren må være klar over, at alt tyder på, at indkomsterne her i landet vil stige med ca. 10 pct. i det kommende år, finansministeren må være klar over, at beskæftigelsen og valutabalancen meget hurtigt kan komme i fare, og finansministeren har over for alt dette sagt, at vi får en merværdiafgift, som indbringer 1 milliard, som der fuldt ud er

disponeret over. Jeg konstaterer, at sådan som debatten er forløbet i dag, har regeringen brudt med sin hidtidige økonomiske politik og har intet at stille op i stedet for. Sådan er debatten forløbet i dag, og jeg vil bede regeringen tænke sig om og tage den gamle politik op igen.

Finansministeren (*Grünbaum*): Det er rigtigt, at jeg glemte at svare på hr. Poul Møllers spørgsmål vedrørende overgangsordningerne, men nu var hr. Poul Møller ikke til stede i går i udvalgsrådet, så han ved ikke, at spørgsmålet er rejst i udvalget, og jeg har udtrykkelig givet tilsagn om, at der meget snart, formentlig i maj, kan foreligge lovforslag om disse problemer. Spørgsmålet er altså besvaret på forhånd, og jeg vil gerne gentage svaret her i folketinget. Jeg vil ikke køre diskussionen videre om finanspolitikken, vi får jo lejlighed til at fortsætte den; blot må jeg helt afvise det sidste, der blev sagt af hr. Niels Westerby, og jeg synes, det er mærkeligt, at han kan stå her og konstatere, at finansministeren har haft den og den opfattelse, når jeg tværtimod har sagt, at efter de tal, der nu foreligger, er det mit skøn, at der er en rimelig balance for det kommende finansår, og at der også ligger en lille stramning i det, ikke nogen voldsom stramning, men dog en lille stramning.

Jeg vil gøre opmærksom på, at så længe der er et overskud på statsbudgettet, så sker der i hvert fald ikke nogen udpumpning af købekraft via finanserne, der er stadig væk en lille likviditetsstramning i finanserne; dertil kommer den forbrugsbegrænsning, som ligger i, at vi ikke bruger alle pengene, vi bruger kun de penge, der går ind i selve finanskassen; dem mener vi vi kan disponere over, og resten virker som en forbrugsstramning. Det er altså vores vurdering, at der er en passende balance. Det gælder jo om ikke at få arbejdsløshed, men hvis man strammer alt for kraftigt til, kan man jo risikere at få den arbejdsløshed, som hr. Niels Westerby sagde han ikke ville have; det vil regeringen heller ikke, og vi mener, der er et rimeligt grundlag for den økonomiske politik.

Hermed sluttede forhandlingen.